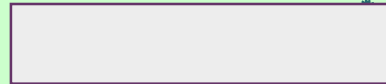
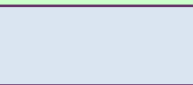
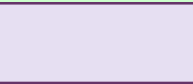
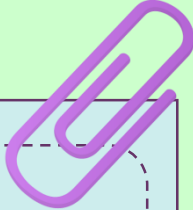

ความสำคัญของจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน

สุรดี เขียวหวาน
กองการเจ้าหน้าที่
สำนักงานอธิการบดี

จรรยาบรรณ

“จริยธรรม” หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม
หรือกฎศีลธรรม

“จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติที่กำหนดขึ้น
เพื่อรักษา และส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะ ครอบคลุม
ถึงข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้าง ทุกประเภท
ตำแหน่ง โดยคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะเชิงวิชาชีพ
และลักษณะวิชาการ

1

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ
พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2551

จรรยาบรรณ

“จรรยา” หมายถึง ธรรมเนียมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ หรือศีลธรรม

“จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติ ที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะ ของสมาชิก

2

ครูถิลาณี : คนดั่งนั่งเขียน. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 11 มีนาคม 2559

วินัย

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาวินัย
และจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด
(หมวด 5 วินัยและการรักษาวินัย มาตรา 37)

วินัย แปลว่า เครื่องนำทางไปในทางที่ดี หรือเครื่อง
ทำให้มีความแตกต่าง (มองในแง่ถ้อยคำ)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายไว้
2 ลักษณะ คือ

- (1) ข้อปฏิบัติ
- (2) การอยู่ในแบบแผน

วินัย

ความหมายในภาพรวม “วินัย” คือ ปทัสถาน หรือมาตรฐานทางพฤติกรรมของคนในการประกอบกิจกรรมแต่ละอย่าง ซึ่งอาจกำหนดไว้เป็นรูปธรรม เช่น วินัยทหาร วินัยพระสงฆ์ หรือวินัยข้าราชการ

ปทัสถานหรือมาตรฐานความประพฤติที่เหมาะสม เรียกว่า “จริยธรรม”

จริยธรรมในทางศาสนา
เรียกว่า “ศีลธรรม”

จริยธรรม
ในการประกอบวิชาชีพ
เรียกว่า
“จรรยาบรรณ”

5

ประวิณ ฒ นุคร:วินัย:หลักและวิธีการรักษาวินัย. สำนักงาน ก.พ. 2558

วัตถุประสงค์ของการกำหนดจรรยาบรรณ (เพื่อ)

1. ให้เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี
2. มีความสุภาพเรียบร้อย
3. วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย
4. มีเกียรติและศักดิ์ศรี
5. อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่
6. รักษาไว้ซึ่งความสามัคคี
7. ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่

การประพฤติตามจรรยาบรรณ

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด โดยต้องรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคลากรประกอบด้วย

จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดว่า การปฏิบัติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ด้วยก็ได้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547

(มาตรา 45)

การกระทำผิดจรรยาบรรณ

1

ที่ถือว่าผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

1. การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
2. การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

การกระทำผิดจรรยาบรรณ 2

ที่ถือว่าผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

3. การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน

หรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา หรือผู้รับบริการ
เพื่อการกระทำหรือไม่กระทำการใดที่มีชอบ

4. การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือของ

ผู้รับบริการที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจาก
ความไว้วางใจ โดยมีชอบ ก่อให้เกิด

ความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

การกระทำผิดจรรยาบรรณ

3

ที่ถือว่าผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

5. การสอนหรืออบรม หรือชักชวนนักศึกษา เพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
6. การกระทำความผิดอื่นตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษา กำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ เช่น การแก้ไขผลการเรียนของนักศึกษาโดยมิชอบ

จรรยาบรรณของอาจารย์

1

1. ฟังเป็นผู้ให้ ผู้เติมเต็มความรู้ ความสามารถ ทักษะและจริยธรรมแก่นักศึกษา
2. ฟังดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา และบุคคลทั่วไปทั้งกาย วาจา และใจทั้งต่อหน้า และลับหลัง
3. ฟังปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต และโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

จรรยาบรรณของอาจารย์

2

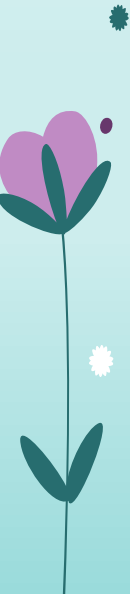
4. พึ่งพัฒนาตนเองด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
5. พึ่งสอนนักศึกษาเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจเสมอภาค โดยปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างมีเมตตาเป็นธรรมและไม่ใช้อำนาจครอบงำนักศึกษา
6. พึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกรอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ ทั้งนี้ต้องไม่ล่วงละเมิดเสรีภาพทางวิชาการหรือผลงานของผู้อื่น และยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

จรรยาบรรณของอาจารย์

3

7. พึงปฏิบัติตามพันธกิจอย่างมีจรรยาบรรณ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
8. พึงส่งเสริม และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติตนเยี่ยงกัลยาณมิตรต่อกัน และมีส่วนร่วมในการพัฒนา มหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ
9. พึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ

การไม่ซื่อสัตย์ การทุจริต
การล่วงละเมิดเสรีภาพหรือผลงาน
ของผู้อื่นหรือการครอบงำนักศึกษา
เป็นความผิดจรรยาบรรณ
เป็นความผิดวินัย

จรรยาบรรณของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์

1

1. พึงดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และแก่บุคคลทั่วไป ทั้งกาย วาจา และใจ ทั้งต่อหน้าและลับหลัง
2. พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต และโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

จรรยาบรรณของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2

3. พึ่งพัฒนาตนเองด้านวิชาการ บุคลิกภาพ ทักษะ
ในการทำงาน และวิสัยทัศน์ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
4. พึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมีเสรีภาพ ไม่ถูกรอบงำ
ด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ ทั้งนี้ต้องไม่ล่วงละเมิด
เสรีภาพหรือผลงานของผู้อื่น
และยึดหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

จรรยาบรรณของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์

3

5. พึงปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
เสมอภาค โดยปฏิบัติต่อผู้รับบริการอย่างมีเมตตา
เป็นธรรมและไม่ใช้อำนาจครอบงำ
6. พึงปฏิบัติตามพันธกิจอย่างมีจรรยาบรรณ ด้านการ
สนับสนุนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ
แก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จรรยาบรรณของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 4

7. พึงส่งเสริม และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ
ปฏิบัติตนเยี่ยงกัลยาณมิตรต่อกัน และมีส่วนร่วม
ในการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ
8. พึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม
และประเทศชาติ

ประเภทของจรรยาบรรณ

1. จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ
2. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน
3. จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน
4. จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชน

1. จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ

พึงมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงผลประโยชน์โดยรวมของ มหาวิทยาลัยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

2. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

1

พึงยึดมั่นต่อแนวทางการปฏิบัติงาน ที่มุ่ง
ผลสัมฤทธิ์ของงาน ความเป็นธรรมในสังคม
ความสุจริต ความเสมอภาค ปราศจากอคติ
และการร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

ดีงาม

21

2. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

และหน่วยงาน 2

พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อหรือขัดแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของตน และต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน แยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ โดยไม่ใช้เวลาบุคลากรและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น

2. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

และหน่วยงาน **3**

พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ ด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว
โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งความ
ขยันหมั่นเพียร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของ
มหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

2. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน 4

พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สิน
ของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คู้มค่า
โดยระมัดระวังมิให้เสียหาย สิ้นเปลือง
เยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของ
ตนเอง

2. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

5

พึงรักษาชื่อเสียง เกียรติภูมิและประโยชน์ของ
มหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันจะ
ก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

25

2. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

6

ต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากชื่อ
หรือทรัพยากรของมหาวิทยาลัย
เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ผู้อื่น หรือหมุ่คณะ
โดยมิชอบ

3. จรรยาบรรณ
ต่อผู้บังคับบัญชา
ผู้ใต้บังคับบัญชา
และผู้ร่วมงาน

1

ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ
ผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่
โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบ
ข้อบังคับหรือประกาศของ
มหาวิทยาลัย

3. จรรยาบรรณ
ต่อผู้บังคับบัญชา
ผู้ใต้บังคับบัญชา
และผู้ร่วมงาน

2

ในกรณีที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะเป็นที่เสียหายแก่มหาวิทยาลัย หรือเป็นการไม่รักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยัน โดยให้เหตุผลเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

3. จรรยาบรรณ
ต่อผู้บังคับบัญชา
ผู้ใต้บังคับบัญชา
และผู้ร่วมงาน

3

พึงมีความรับผิดชอบใน
การปฏิบัติงาน การให้ความ
ร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงาน
ของตน ทั้งในด้านความเห็น
การช่วยทำงานและการ
แก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้ง
เสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่า จะมี
ประโยชน์ต่อการพัฒนางาน
ในความรับผิดชอบด้วย

4. จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชน

พึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชน ผู้มาติดต่ออย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความรวดเร็ว มีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพและไม่เลือกปฏิบัติ หากเห็นว่า เรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนที่จะปฏิบัติ ต้องชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ไปติดต่อหน่วยงานหรือบุคคล ซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

การกระทำผิดจรรยาบรรณ

การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

1. ตักเตือน หรือ
2. สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
3. ทำทัณฑ์บน

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน
ดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน
ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

เมื่อได้ตัดเดือน
หรือสั่งให้แก้ไขให้ถูกต้อง
หรือทำทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว
ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ผู้ใด (พนักงานหรือลูกจ้าง) ถูกสั่งลงโทษกระทำ
ผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย
หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์
- ถ้าข้าราชการถูกสั่งลงโทษไม่ร้ายแรง
อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์
- ถ้าข้าราชการถูกสั่งลงโทษร้ายแรง
อุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. สตอ.

สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ

1. กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่สภามหาวิทยาลัยมอบหนึ่งคนเป็นประธานกรรมการ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
3. ประธานสภาคณาจารย์เป็นกรรมการ
4. กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

1

35

สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ

5. กรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่คณาจารย์ 2
ประจำ เป็นกรรมการ
6. ผู้เคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2541 จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
7. ประธานสภาข้าราชการและลูกจ้าง เป็นกรรมการ
ให้ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
หรือผู้อำนวยการกองหนึ่งคนเป็นเลขานุการ

วาระการดำรงตำแหน่ง

คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน 2 วาระติดต่อกันไม่ได้ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เสนอ ก.บ.ม. พิจารณา

**ผู้เริ่มดำเนินการ
ทางจรรยาบรรณ**

- 1. ผู้กล่าวหา หรือ**
- 2. ผู้บังคับบัญชา หรือ**
- 3. คณะกรรมการจรรยาบรรณ
เห็นสมควรสอบสวน**

การสอบสวนต้องให้โอกาส

ผู้ถูกกล่าวหา

1. ทราบข้อกล่าวหา
2. การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหา
อย่างเพียงพอ
3. การคัดค้านผู้สอบสวน
หรือกรรมการ
4. การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยาน

การที่ผู้ใดถูกสั่งให้ดำเนินการทาง
จรรยาบรรณข้อใด ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว
ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์
และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ถาม-ตอบ

